

Dato	28. april 2019
Sagsbehandler	Bjarne Jess Vennike
Mail	bjv@vd.dk
Telefon	
Dokument	19/02594-18
Side	1/6

Klage over afslag på bevarelse af overkørsler

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 8. februar 2019. Du har klaget over Aarhus Kommunes afgørelse af 14. januar 2019 om afslag på bevarelse af overkørsler.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 1 og 3, i bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vejdirektoratet opretholder Aarhus Kommunes afgørelse.

Vejdirektoratets kompetence

Vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sin afgørelse har fulgt vejloven², færdselsloven³, forvaltningsloven⁴ og almindelige forvaltningsretlige regler.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i f.eks. kommunens vurdering af, om der er behov for færdselsindskrænkninger eller til kommunens afvejning af forskellige lovlige hensyn. Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik.

Kommunens afgørelse

Aarhus Kommune har ved afgørelse af 14. januar 2019 meddelt dig, at to overkørsler til ejendommen B 5B ikke kan bevares.

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016 og bekendtgørelse nr. 1207 af 5. oktober 2018.

² Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

³ Lovbekendtgørelse nr. 1324 af 21. november 2018 om færdselsloven, som senest ændret ved lov nr. 1563 af 18. december 2018

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018

Kommunen har truffet deres afgørelse efter vejlovens §§ 49 og 50 og begrundet afslaget med, at det ikke er trafikikkerhedsmæssigt forsvarligt at parkere på fortovet, da fodgængerne dermed bliver henvist til kørebanen.

Klagen til Vejdirektoratet

Du klager over kommunens afgørelse og angiver til støtte for din klage,

- at kommunens afgørelse burde være truffet i medfør af færdselslovens § 92, stk. 1,
- at kommunen burde have hørt politiet i forbindelse med sagen,
- at der ikke er hjemmel i vejlovens § 49, da der ikke er etableret en adgang,
- at kommunen har lagt skøn under regel i vurderingen, og
- at afgørelsen er usaglig og i strid med forvaltningsloven.

Du bemærker samtidig, at kommunen skulle tage hensyn til dit handicap, som er baggrunden for, at du har lavet ramperne op til fortovet.

Sagens oplysninger

B er en kommunevej, der administreres af Aarhus Kommune som vejmyndighed, jf. vejlovens § 3, stk. 1, nr. 2, og § 7.

Du har i 2011/2012 foretaget ændringer på vejen, idet du har etableret to "ramper", således en bil kan køre op på fortovet.

Du skriver, at du ikke var opmærksom på, at du skulle søge kommunen om tilladelse hertil.

Efter en indkommen klage over "ramperne" fra din nabo, ansøger du den 16. august 2018 om at bevare "ramperne".

Dine partshøringsbemærkninger

Du har sendt 6 sider med bemærkninger til Vejdirektoratets udkast til afgørelse.

Din skrivelse indeholder en række argumenter og pointer, men efter vores opfattelse er hovedpointerne i dine bemærkninger,

- At anlægget af de to ramper skete i sommeren 2012 på din foranledning, men blev udført af asfaltarbejdere ansat af kommunen. Da anlægget er lavet af kommunale medarbejdere, er det således faktisk forvaltningsvirksomhed.
- At sagen alene er en sag om parkering.
- At Vejdirektoratet ikke kan reparere kommunens forkerte hjemmelshenvisning til vejlovens § 49 under klagesagen.

Vejdirektoratet finder ikke, at dine bemærkninger giver os anledning til at ændre på udkastet til afgørelse, men vil gerne knytte nogle enkelte kommentarer til dine bemærkninger.

Selvom ramperne alene er anlagt på din opfordring, da asfaltarbejderne var på stedet, og ikke fysisk anlagt af dig, betyder det ikke, at arbejdet en del af kommunens faktiske forvaltningsvirksomhed.

Sagen er ikke alene en sag om parkering – det er rettelig en sag om reetablering af vejarealet ift. de ulovligt anlagte ramper.

Vejdirektoratets mulighed for at reparere en forkert hjemmelshenvisning følger af de almindelige forvaltningsretlige principper, hvorefter det vil være unødigt administrativt tungt at bede en forvaltning om at genoptage en korrekt vurderet sag, alene for at påføre sagen det korrekte hjemmelsgrundlag.

Vejdirektoratet bemærker slutteligt, at din henvisning på side 2 til vores afgørelse under journalnummer 19/00842-8 er fejlagtigt, idet der ikke fremgår den tekst, du citerer.

Hvilke regler gælder?

Færdselslovens regler om parkering på fortovet

Det fremgår af færdselslovens § 28, stk. 3, at standsning eller parkering må ikke ske på cykelsti, gangsti eller fortov.

Kommunen kan dispensere fra denne bestemmelse ved skiltning på stedet eller i deres parkeringsbekendtgørelse. Det fremgår af færdselslovens § 92, stk. 1, og § 92c, stk. 4.

Etablering af parkeringspladser m.v. på kommuneveje efter færdselslovens § 92

Vejmyndigheden for en offentlig vej kan med politiets samtykke træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Der kan bl.a. træffes bestemmelser om parkering og standsning. Det fremgår af færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1.

Når særligt tungtvejende hensyn taler herfor, kan vejmyndigheden med politiets samtykke, jf. færdselslovens § 92, stk. 3, reservere en parkeringsplads på en offentlig vej til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Vejlovens regler om nye adgange

Det kræver kommunalbestyrelsens tilladelse at etablere en ny adgang til en kommunevej. Det følger af vejlovens § 49, stk. 1.

Kommunen kan i forbindelse med en sådan tilladelse stille krav med hensyn til adgangs nærmere placering, udformning og anvendelse, jf. vejlovens § 49, stk. 4, 1. pkt.

Forandringer på offentlige veje efter vejlovens § 73

Der skal søges om vejmyndighedens tilladelse, inden der foretages forandringer, herunder opgravning og opfyldning, på en offentlig vejs areal. Det fremgår af vejlovens § 73, stk. 1, 1. pkt.

Lovliggørelse efter vejloven

I henhold til vejlovens § 136, stk. 1, påhviler det ejeren af en ejendom såvel som den, der har begået overtrædelsen at lovliggøre den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand, medmindre vejmyndigheden kan lovliggøre forholdet.

Reparation af forvaltningsretlig mangel

I visse tilfælde kan der ske reparation af den oprindelige sags forvaltningsretlige mangler under klagemyndighedens behandling af klagesagen.

Reparation af sådanne mangler forudsætter dog, at klagemyndigheden lovligt kan tage stilling til de indsigelser, som fremkommer under klagesagen i samme omfang som den instans, der har begået fejlene.

Idet Vejdirektoratet har kompetence til at tage stilling til retlige spørgsmål, kan Vejdirektoratet i forbindelse med behandling af klager reparere begrundelsesmangler, fx forkert eller manglende hjemmelshenvisning, når disse mangler, ikke kan antages at have fået betydning for afgørelsens indhold, herunder den afvejning der skal foretages efter den korrekte bestemmelse.

Manglende partshøring over de faktuelle oplysninger, som ligger til grund for kommunens skøn, kan Vejdirektoratet derimod ikke reparere, fordi vi ikke har kompetence til at tage stilling til kommunens skøn.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Kommunen har i deres afgørelse af 14. januar begrundet afgørelsen med, at det ikke er trafik-sikkerhedsmæssigt forsvarligt at parkere på fortovet og har uddybet begrundelsen i deres bemærkninger til Vejdirektoratet med, at der er plads nok på vejen til parkering. Vejdirektoratet finder, at begrundelsen er tilstrækkelig, og mener ikke, at skønnet hermed er sat under regel, eller at der er varetaget usaglige hensyn. Det er vores opfattelse, at det ikke ville være sagligt at dispensere fra reglen i færdselslovens § 28, stk. 3, alene for at tilgodese dit handicap.

Såfremt du har behov for en reserveret parkeringsplads ud for din ejendom, skal en sådan afgørelse træffes af vejmyndigheden efter færdselslovens § 92, stk. 3. Det fremgår ikke af sagen, at du skulle have søgt Aarhus Kommune om en sådan reservation af parkeringsplads.

De foretagne forandringer på vejarealet er foretaget med henblik på færdselsregulering, da du ønsker at parkere delvist på fortovet. Det er i Aarhus Kommune ikke tilladt at parkere delvist på fortovet, da en sådan mulighed enten skulle fremgå af kommunens parkeringsbekendtgørelse, hvori kommune kan dispensere fra reglen i færdselslovens § 28, stk. 3, eller fremgå af lokal skiltning.

Vejdirektoratet er således enig med dig i, at en afgørelse om at tillade parkeringen skulle foretages efter færdselslovens § 92. I og med at Aarhus Kommune ikke agter at lovliggøre forandringerne på vejen og ikke tillader parkering på fortovet, og derfor ikke agter at træffe afgørelse om en ændring af de eksisterende, lovlige parkeringsforhold på vejen, har Aarhus Kommune dog ikke har pligt til at spørge politiet, inden kommunen træffer afgørelsen.

Da kommunen ikke ønsker at give tilladelse til de færdselsregulerende ændringer, og forandringerne (ramperne) er etableret uden kommunens tilladelse efter vejlovens § 73, stk. 1, og kommunen heller ikke her finder grundlag for at lovliggøre dem, kan kommunen påbyde dig at fjerne de etablerede "ramper/overkørsler", jf. vejlovens § 136, stk. 1.

Efter Vejdirektoratets vurdering finder bestemmelserne i vejlovens §§ 49 og 50 om adgange til en offentlig vej ikke anvendelse i denne sag, idet du ikke har etableret eller søgt om en ny adgang fra din ejendom til kommunevejen B.

Det er Vejdirektoratets vurdering, at Aarhus Kommune i forbindelse med overvejelserne om, hvorvidt de etablerede "ramper/overkørsler" kunne lovliggøres efter vejlovens § 49, har vurderet sagen inden for de hensyn, som skal varetages i forbindelse med en eventuel afgørelse efter færdselslovens § 92, stk. 1, og vejlovens § 73, stk. 1.

Det er Vejdirektoratets opfattelse, at den forkerte paragrafhenvi sning til vejlovens §§ 49 og 50 ikke har haft betydning for påbuddets indhold eller lovlighed. Der bemærkes dog, at der ikke i færdselsloven er hjemmel til, at vejmyndigheden fjerner den ulovlige færdselsregulering og re-etablerer vejarealet for din regning. Der er heller ikke hjemmel i vejloven til, at vejmyndigheden re-etablerer vejarealet efter den ulovlige forandring for din regning.

Vejmyndigheden kan re-etablere arealet, og må eventuelt rejse et erstatningskrav for disse udgifter efter dansk rets almindelige erstatningsregler om erstatning uden for kontrakt (culparesolen).

Selvom der er truffet afgørelse efter de forkerte bestemmelser, er det Vejdirektoratets opfattelse, at kommunen har foretaget en korrekt afvejning af de hensyn, der kan varetages efter færdselslovens § 92 og vejlovens § 73. Vi finder således ikke grundlag for at hjemvise kommunens afgørelse og opretholder Aarhus Kommunes afgørelse.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Du er velkommen til at kontakte mig, hvis du har spørgsmål.

Afgørelsen er også sendt til Aarhus Kommune.

Prøvelse ved domstolen (Søgsmålsvejledning)

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 132, stk. 5.

Vi forbeholder os ret til at offentliggøre denne udtalelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af databeskyttelsesforordningen⁵ og databeskyttelseslovens⁶ bestemmelser.

⁵ EP og Rfor 2016/679/EU af 27. april 2016 – med virkning fra 25. maj 2018

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679&from=DA>

⁶ Lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=201319>